

ikke problemer i at overlade den nærmere fastsættelse af gebyrer til Miljømærkesekretariatet, der under alle omstændigheder har mest fornemmelse for, hvilket gebyrniveau der er optimalt i forhold til den størst mulige omkostningsdækning uden samtidig at udgøre en barriere for producenterne.

2.2.3 Den ordning lovforslaget lægger op til

Med henblik på en hurtigere og mere smidig fastsættelse af nye gebyrniveauer indeholder lovforslaget dels en hjemmel til miljøministeren til at delegere beføjelsen til at fastsætte gebyrer til et nævn, en privat organisation eller lignende dels en hjemmel til at fastsætte regler om administration af gebyrindtægter. Det er tanken at delegere kompetencen til Miljømærkesekretariatet, der dog ikke skal kunne fastsætte gebyrer uden at høre Miljømærkenævnet. Da miljømærkegebyrer er omfattet af regeringens gebyrpolitik, vil der blive fastsat regler om, at gebyrforhøjelser skal godkendes af miljøministeren, medmindre der er tale om automatisk pris-/lønregulering.

2.3 Administration af gebyrindtægter

2.3.1 Gældende ret.

Den gældende § 8 a i miljøbeskyttelsesloven indeholder hjemmel til at afholde udgifter til administration af miljømærkeordninger samt yde tilskud til organisationer, der varetager administrationen af en ordning.

Miljømærkesekretariatet bliver i dag finansieret over finansloven med en udgifts- og en indtægtsbevilling til miljømærkegebyrer (konto 23.23.11.20, Miljømærker). Gebyrer bliver opkrævet af Miljømærkesekretariatet, men skal indbetales til en statsinstitution (Miljøministeriet), fordi det er en indtægt på finansloven. Denne organisering har vist sig at være administrativt tung og mindre ressourceeffektiv, bl.a. fordi den involverer medarbejdere i såvel i Miljømærkesekretariatet som hos operatøren og i Miljøministeriet.

Hertil kommer, at en af konklusionerne i den nævnte evaluering af Miljømærkesekretariatet, var, at Miljømærkesekretariatet er mindre kundeorienteret end de øvrige nordiske sekretariater, fordi man – blandt andet på grund af finansieringsformen – er meget optaget af at betjene Miljøstyrelsen på bekostning af ansøgere og licenshavere.

2.3.2 Miljøministeriets overvejelser

Det er Miljøministeriets opfattelse, at man vil kunne imødegå disse problemer ved at lade miljømærkegebyrer være indtægter i Miljømærkesekretariatet og

supplere med statslige tilskud. Herved vil man dels kunne opnå, at Miljømærkesekretariatet får et større ansvar i forbindelse med indtjeningen, samtidig med at Miljøministeriet vil blive lettet for det praktiske arbejde med gebyradministrationen.

Det forudsætter, at der er fastsat de nødvendige regler for sekretariatets forvaltning af gebyrindtægterne, hvilket miljøbeskyttelsesloven ikke indeholder hjemmel til i dag.

Der vil fortsat være behov for incitamentter til en effektiv udnyttelse af midlerne, således at behovet for statslige tilskud gradvist kan blive nedsat.

2.3.3 Den ordning lovforslaget lægger op til

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om administration af gebyrindtægter. Der vil blive tale om regler om forvaltning af gebyrindtægter og om regnskaber, budgetter, revision mv.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for hverken stat, amter, de kommende regioner eller kommuner.

Lovforslaget vil heller ikke få administrative konsekvenser for amter, de kommende regioner eller kommuner, men vil skabe grundlag for et formindsket statsligt ressourceforbrug i forbindelse med gennemførelsen af europæiske og nordiske regler for miljømærkerne Blomsten og Svanen og administration af gebyrindtægter.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget som sådan får ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet forslaget ikke som udgangspunkt har indflydelse på omkostningerne i forbindelse med erhvervelse af et miljømærke og herunder gebyrernes størrelse. Forslaget vil imidlertid kunne lette gennemførelsen af gebyrændringer i fremtiden.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Miljømærkning er et miljø- og forbrugerpolitisk instrument, samt et markedsføringsinstrument for erhvervslivet, og forslaget får ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

At et produkt er miljømærket betyder, at det hører til blandt de mindst miljøbelastende inden for pro-